

РЕШЕНИЕ

№ 936

гр. София, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-2, в публично при закрити врати заседание на петнадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Маджев

при участието на секретаря Габриела М. Влагова Боботилова като разгледа докладваното от Атанас Маджев Търговско дело № 20221100901183 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от Търговския закон.

Образувано е по молба от 29.06.2022 г., която изхожда от търговско дружество – „Т.*****“ ЕООД, с ЕИК ****, със седалище : гр. София и адрес на управление: гр. София, ж.к. „****“, партер, която е подадена чрез процесуалния представител на дружеството – адвокат С.. С нея е поискано откриване производство по несъстоятелност спрямо дружеството, заради настъпилото при него състояние неплатежоспособност, съответно свръхзадълженост.

В молбата са изложени твърдения, че дружеството е учредено през 2017 г., но към датата на упражняване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност същото не упражнява търговска дейност, съответно няма текущи сделки, от които да се очаква реализация на приходи, а така също няма назначен персонал. Изтъква се, че дружеството е преустановило плащанията на задълженията си, като е натрупало необслужени публични задължения в размер на сума от 134 391,27 лв. Така също се сочи, че търговецът не разполага с активи, които да му послужат за изплащане на така възникналите и изискуеми за него парични задължения към държавния бюджет. Това е довело и до прекратяване на извършваната от дружеството търговска дейност. Отразените в изготвения към датата на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност е междинен счетоводен баланс данни потвърждавали описаното неблагоприятно финансово състояние, в което се е озовал молителят-търговец. Поддържа се, че тези финансови затруднения имат траен и необратим характер, което води на извод, че дружеството е изпаднало в състояние на неплатежоспособност, доколкото не е способно да покрие текущите си задължения с притежаваните краткотрайни активи.

Предвид изложеното се иска от сезирания съд да постанови решение по смисъла на чл. 632, ал. 1 ТЗ, като спрямо дружеството бъде открито производство по несъстоятелност, като

същото се обяви за неплатежоспособно, а при условията на евентуалност за свръхзадължено, като се определи началната дата на неплатежоспособността/свръхзадължеността, постанови се прекратяване дейността на предприятието, длъжника се обяви в несъстоятелност и производството по несъстоятелност се спре.

В съдебно заседание пълномощникът на молителя – адвокат С. изяснява, че заявените с исковата молба основания /неплатежоспособност и свръхзадълженост/ за откриване на производство по несъстоятелност на „Т.*****“ ЕООД са предявени при условията на кумулативно съединяване, като се желае едновременното им разглеждане от сезирания съд.

Съдът, като прецени доводите на молителя и събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното.

Дружеството-молител е капиталово търговско дружество с правно-организационна форма – ЕООД, с капитал 2 лева, внесен изцяло.

В представен списък на кредиторите молителят изрично признава, че към 29.06.2022 г. в правната му сфера са налице публичноправни задължения (данъчни и осигурителни) в размер на 134 391, 27 лева, като същите са необезпечени.

С ангажиран опис и оценка на своите активи и пасиви дружеството-молител посочва, че към момента на подаване на молбата си по чл. 625 ТЗ същото не разполага с активи, а пасивите му се свеждат до посочените необслужени парични задължения към Държавата.

За целите на изследването в производството от молителя се представят счетоводните му баланси към 31.12.2017 г. и 31.12.2021 г. и междинен баланс към 28.06.2022 г., както и отчети за приходите и разходите към 31.12.2021 г. и междинен такъв към датата – 28.06.2022 г. На вниманието на съда са осигурени и инвентаризационни описи с нулеви стойности съставени за годините от 2019 г. до 2022 г.

По отношение на дружеството са наложени обезпечителни мерки - запори върху банкови сметки в кредитни институции, като за целта е издадено постановление от 13.12.2019 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – София.

От извършена служебна справка в ИИСКИР ИКАР не се установява молителят „Т.*****“ ЕООД да е носител на вещни права върху недвижими имоти.

Справка в централизираната база за собственост върху МПС установява, че „Т.*****“ ЕООД не е регистрирано като собственик върху ППС.

Според постъпила след изискване Справка за общи публични задължения на молителя към НАП с актуалност към 05.07.2022 г. се установява, че дружеството- „Т.*****“ ЕООД се констатира, че натрупаните такива, чието погасяване не е извършено по доброволен ред възлизат на сумата от 134 655 лв.

От постъпилата справка за банкови и платежни сметки с титуляр – „Т.*****“ ЕООД изготвена от Дирекция „Регистри“ към БНБ е видно, че единствената сметка открита от дружеството в „ЦКБ“ АД е била закрыта на 03.12.2018 г.

В производството е изготвено заключение на съдебно-финансово икономическа експертиза, което съдът изцяло кредитира и основава изводите си на същото.

Дружеството-молител за периода 2018 г. и 2019 г. не осъществява дейност, респективно за периода от 2020 г. до 28.06.2022 г. приходите от дейност упражнявана от дружеството бележат възходяща тенденция, като техния основен техен източник е

предоставянето на услуги /през 2020 г. приходите са в размер на 58 хил. лв., а през 2021 г. те достигат равнище от 91 хил. лв./ Тенденцията при разходите също е възходяща, като през целия изследван период те надвишават по стойност приходите, а именно през 2020 г. разходите са на ниво от 112 хил. лв., а през 2021 г. стойността им се повишава до 140 хил. лв. Това поражда отрицателни финансови резултати за дружеството, като реализираните от него загуби за двете коментирани години са 54 хил. лв. съответно 49 хил. лв. Анализът касаещ първото 6-месечие на 2022 г. свидетелства за това, че приходите на дружеството се реуцират почти трикратно спрямо тези от предшестващата година, а именно те бележат намаление до ниво от 36 хил. лв., а разходите отново имат превес с изражение от 45 хил. лв., което води до генериране на загуба и за така коментираното полугодие, която е равна на 9 хил. лв. Така към датата на депозиране на молбата за откриване на производство по несъстоятелност търговецът „Т.*****“ ЕООД има формирана отрицателна стойност на собствения капитал равна на 118 хил. лв., което означава състояние на декапитализация и нарастваща свръхзадълженост. Отговорено е, че през целия проверен от вещото лице период се наблюдава неблагоприятно финансово състояние на дружеството, което се характеризира с тенденция за непрекъснато влошаване, за което говорят проследените равнища на показателя отмерващ нивото на обща ликвидност, а именно за всички години същият има нулева стойност. При такова финансово положение дружеството не може дори и да желае да погасява натрупаните от него текущи задължения към кредитори, защото няма никакви активи, от които да пристъпи към обслужването на изискуемите си парични дългове. Допълнено е, че в пределите на целия изследван период дружеството има висока задължнялост към НАП. В обобщение отчитайки липсата на имущество и оборотен капитал, както и нарастващата задължнялост на дружеството към бюджета, съответн отчетливата редукция на приходите от търговска дейност през първите 6 месеца на 2022 г. на фона на реализирането на загуби през целия период, то единствения възможен извод се свежда до това, че невъзможността на дружеството да погасява своите изискуеми текущи задължения се отличава с траен и необратим характер.

Други доказателства от значение за разрешаване на молбата не са ангажирани.

Молбата на „Т.*****“ ЕООД с правна квалификация чл. 625 ТЗ, е подадена от процесуално легитимирано лице - търговец, който твърди да е неплатежоспособен и свръхзадължен. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 607а ТЗ материалноправни предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност са две имуществени състояния на длъжника: 1). неплатежоспособност - общото основание, приложимо спрямо всички видове търговци и 2). свръхзадълженост - специално основание, приложимо само спрямо капиталовите търговски дружества по смисъла на чл. 64, ал. 3 ТЗ, каквото е и настоящото, но искане за откриване на производство по несъстоятелност поради наличието на това състояние не е релевирано.

Според чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо: 1). парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, 2). публичноправно задължение на държавата или общините, свързано с търговската му дейност, или 3). задължение по частно държавно вземане. Посочената разпоредба не е единствената относима към понятието "неплатежоспособност", тъй като по негативен начин елементите му са очертани и в чл. 631 ТЗ, според която молбата се отхвърля, когато се установи, че затрудненията на търговеца са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите.

Затова уеднаквената съдебна практика по чл. 290 ГПК, изразена в решение № 118/09.08.2013 г. по т. д. № 1042/2012 г. на ВКС, I Т.О., решение № 54/8.09.2014 г. по т. д. № 3035/2013 г. на ВКС, II Т.О., решение № 201/11.12.2014 г. по т. д. № 659/2014 г. на ВКС, I Т.О., решение № 202 от 10.01.2014 г. по т. д. № 1453/2013 г. на ВКС, II Т.О., решение № 143 от 16.10.2015 г. по т. д. № 937/2015 г. на ВКС, I Т. О. и други, приема, че неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл. 608, ал. 1 ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните краткотрайни и реално ликвидни активи.

Състоянието на неплатежоспособност следва да е налице към приключване на устните състезания по делото, но изискването за трайния му характер по необходимост предполага извършване на цялостен финансово-икономически анализ на дейността на търговеца в достатъчно продължителен период назад.

Както се посочи, неплатежоспособността е обективно трайно икономическо състояние, което е правно дефинирано в чл. 608, ал. 1 ТЗ и се изразява в невъзможността на търговец да изпълни определени от закона изискуеми парични вземания. Предприятието трябва да може да посрещне плащанията на т. нар. краткосрочни, съответно текущи задължения. Краткосрочните задължения са тези, които са изцяло изискуеми, а текущите задължения включват освен краткосрочните и тази част от дългосрочните задължения, които са с настъпил или настъпващ през отчетния период падеж. В конкретния случай, всички задължения за финансовия период (2020 г. – 28.06.2022 г.) са краткосрочни и изискуеми – същите са формирани изключително и само от публично-правни задължения, които са с настъпил падеж. Липсват събрани доказателства за постигнато съгласие от кредитора за тяхното отсрочване или разсрочване.

Преценката за способността на предприятието да погаси тези задължения следва да се направи посредством анализ на активите, чрез които едно действащо предприятие поема плащанията си. Принципът е, че дълготрайните активи (т. нар. постоянен капитал), не служат за извършване на плащанията на краткосрочните/текущите задължения, тъй като предвид предназначението им, без тях предприятието не би могло да осъществява своята дейност, поради което, ако ги осребри, би я преустановило. Краткотрайните (текущите) активи на предприятието (т. нар. оборотен капитал), за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период (1 година), участват еднократно в производствения процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване (плащане) на краткосрочните, съответно текущите задължения при едно действащо предприятие.

Предвид горното, с оглед установяване на състоянието на неплатежоспособност по чл. 608, ал. 1 ТЗ, следва да се извърши анализ дали предприятието има достатъчно налични краткотрайни активи, с които да посрещне краткосрочните/текущи задължения, на база реалната ликвидност от икономическа гледна точка на тези активи - възможността им да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност.

Ето защо, от икономическите показатели водещи относно преценката за състоянието на неплатежоспособност, свързано с невъзможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи (всички или определена част от тях) към краткосрочните или текущи задължения на предприятието. Същевременно, фактът, че предприятието притежава краткотрайни активи

не означава сам по себе си, че посредством тях то може да формира входящи парични наличности, защото тези активи може да не са реално ликвидни, заради липсата на търсене на пазара на конкретните материални запаси или краткосрочни инвестиции, съответно поради несъбираемост или обезценка на краткосрочните вземания. Ето защо, ако актив от оборотния капитал не може да бъде трансформиран в парични средства, показателят ликвидност, при изчисляването на който е включен този актив, не дава реална картина на способността на предприятието да осъществи текущите плащания към кредиторите си. В този случай, предприятието следва да може да посрещне краткосрочните/текущите си задължения чрез останалите елементи на краткосрочните активи. С оглед отчитане на различната ликвидност на краткосрочните активи, при преценка на икономическото състояние на предприятието се формират четири коефициента (показателя) на ликвидност: обща, бърза, незабавна и абсолютна. Чрез тези коефициенти се извършва съпоставяне (съотнасяне) към краткосрочните задължения (текущите задължения) на определена част или на всички краткотрайни активи, диференцирани според тяхната ликвидност.

В случая за целия изследван период от 2020 г. до 28.06.2022 г. /през 2018 и 2019 г. не се установява дружеството да извършва дейност/ предприятието на „Т.*****“ ЕООД не разполага с каквито и да е било активи /краткосрочни или дългосрочни/ чрез осребряването на които да е в състояние да погасява изискуемите си задължения, като всички показатели за ликвидност след 31.12.2020 г. са с нулеви стойности, което състояние не е преодоляно в никой следващ момент, а напротив бележи се тенденция на поетапно влошаване с ежегоднишното трупане на нови загуби, което повишава нивото на отрицателния финансов резултат, съответно на декапитализация на дружеството. При това положение, е налице трайна невъзможност търговецът-молител да погасява краткосрочните си задължения, която невъзможност не е преодоляна към приключване на устните състезания в настоящото производство.

Действително, при спиране на плащанията, законът въвежда презумпция за неплатежеспособност, но само ако спирането е по отношение на някое от задълженията, изчерпателно изброени в ал. 1 на чл. 608 ТЗ. Няма съмнение, че „Т.*****“ ЕООД е спряло плащанията на своите публичноправни задължения, което обосновава прилагането на презумпцията по чл. 608, ал. 2 ТЗ, включително фактът-презумпционна предпоставка се признава от самия молител. Ето защо, следва да се приеме, че е налице състояние на неплатежеспособност и с оглед приложение на въведената законова презумпция, което изисква съдът да определи началната дата на това състояние.

По въпроса за начина на определяне на началната дата на неплатежеспособност на длъжника в производството по несъстоятелност е налице трайна практика на ВКС - в решение [№ 33 от 07.09.2010 г. по т. д. № 915/2009 г.](#), II т. о., [решение № 115 от 25.06.2010 г. по т. д. № 169/2010 г.](#), II т. о., [решение № 90 от 20.07.2012 г. по т. д. № 1152/2011 г.](#), I т. о., решение № 13 от 23.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2435/2014 г., II т. о., ТК и други, е изразено категоричното становище, че началната дата на неплатежеспособност, разглеждана като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява свои изискуеми парични задължения към кредиторите по [чл. 608, ал. 1 ТЗ](#) с наличните си краткотрайни активи, се определя от неговото цялостно икономическо състояние, при отчитане на най-ранния момент на спиране на плащанията като външен белег на неплатежеспособността. Или началната дата е най-ранната, установена по делото дата, към която са налице всички елементи от фактическия състав на неплатежеспособността.

Съдът приема, че още към 31.12.2020 г. показателят за обща ликвидност има нулева

стойност, като до 28.06.2022 г. не се наблюдава тенденция към стабилизиране на финансовото състояние на търговеца. Затова съдът приема като начална дата на неплатежоспособността датата 31.12.2020 г., към която затрудненията на молителя имат траен характер и не представляват проявление на временни затруднения в дейността на предприятието, тъй като това състояние не е преодоляно през следващите отчетни периоди.

В молбата на „Т.*****“ ЕООД се претендира в условията на кумулативност да е налице и свръхзадълженост, като основание за откриване на производство по несъстоятелност, поради което ако това състояние предхожда неплатежоспособността, то ще е основанието за откриване на производство по несъстоятелност, защото поглъща неплатежоспособността.

За да е налице състояние на свръхзадълженост е необходимо имуществото на дружеството да не е достатъчно за покриване на паричните му задължения (чл. 742 ТЗ). В решение № 201/11.12.2014 г. по т. д. № 659/2014 г. на ВКС, I ТО, е указано, че за разлика от неплатежоспособността, при свръхзадължеността, легално дефинирана в чл. 742 ТЗ, не е нужно задълженията да са изискуеми и за наличие на свръхзадълженост се преценяват и неизискуемите задължения.

Двете основания за откриване на производството по несъстоятелност – неплатежоспособност и свръхзадълженост, са самостоятелни. Могат да бъдат предявени в условията на кумулативност, както в случая, или евентуалност. **Възможно е откриване на производство по несъстоятелност и на двете основания, ако съвпада началната дата.** Ако свръхзадължеността предхожда момента на настъпване на неплатежоспособност, от значение е дали състоянието на свръхзадължеността продължава да съществува и към момента на постановяване на решението. При наличието на предпоставките и на двете, ще бъде съобразена по-ранната дата, ако съответното състояние е налице и към момента на постановяване на решението.

Преценката налице ли е свръхзадълженост следва да отчита действителната, а не балансова стойност на активите на предприятието, тъй като е възможно счетоводно да не са отчетени парични задължения или необосновано да са вписани активи, които не са действително придобити. В този смисъл, за целия изследван период след 2020 г. задълженията на „Т.*****“ ЕООД са превишавали активите, като дружеството не е разполагало със собствен капитал, т. е. настъпило е състояние на свръхзадълженост, което съвпада с момента на настъпилото на 31.12.2020 г. състояние на неплатежоспособност, затова тъй като към приключване на устните състезания са налице и двете основания за откриване на производство по несъстоятелност, охраняването на интересите на всички кредитори налага да бъде открито производство по несъстоятелност на основание настъпила неплатежоспособност и свръхзадълженост с начална дата 31.12.2020 г..

Предвид липсата на данни за наличието на имущество на молителя, което да е достатъчно за покриване на началните разноски за производството по несъстоятелност, и при неизпълнено задължение от молителя, респ. от неговите кредитори за внасяне на сумата 7000 лева, указано им с определение от 15.07.2022 г., са налице всички предпоставки за откриване на производството по несъстоятелност при условията на чл. 632, ал. 1 ТЗ, едновременно с което дружеството да бъде обявено в несъстоятелност и производството да бъде спряно, още повече, че молителят прави такова искане. В тази хипотеза временен синдик не се назначава, нито се определя дата за провеждане на първо събрание на кредиторите.

Съгласно чл. 620, ал. 1 вр. чл. 621 ТЗ, „Т.*****“ ЕООД следва да бъде осъдено да

заплати в полза на съда дължимата за производството държавна такса в размер на 250 лева и възнаграждение за вещо лице в размер на 400 лв., като тези суми подлежат на инкасиране от масата на несъстоятелността.

Така мотивиран и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА и СВРЪХЗАДЪЛЖЕНОСТТА на „Т.*****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. „****“, ет. партер при НАЧАЛНА ДАТА - 31.12.2020 г.

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ, на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, по отношение на „Т.*****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. „****“, ет. партер.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „Т.*****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. „****“, ет. партер.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на „Т.*****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. „****“, ет. партер

СПИРА производството по търг. дело № 1183/2022 г. по описа на СГС, ТО, VI-2 състав.

УКАЗВА, на основание чл. 632, ал. 2 ТЗ, на КРЕДИТОРИТЕ и на ДЛЪЖНИКА „Т.*****“ ЕООД, ЕИК *****, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в 1-годишен срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност, ако се удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако се депозира по сметка на СГС, а именно: *****, ВИС код на БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА – BNBGBGSD, необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл. 629б ТЗ в размер на 7000 (седем хиляди) лева.

УКАЗВА, на основание чл. 632, ал. 4 ТЗ, че ако в 1-годишния срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност не бъде поискано възобновяването му, същото ще бъде прекратено, като се постанови заличаване от търговския регистър на „Т.*****“ ЕООД, ЕИК *****.

ОСЪЖДА „Т.*****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. „****“, ет. партер, на основание чл. 620, ал. 1 вр. чл. 621 ТЗ, да заплати в полза на бюджета на Софийски градски съд, сумата 650 лева – държавна такса за производството и възнаграждение за вещо лице.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в 7-дневен срок от вписването пред Софийския апелативен съд.

ПРЕПИС от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване на решението в ТРРЮЛНЦ, на основание чл. 622 ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____